
kronika z życia izb adwokackich

Palestra 8/1(73), 77-78

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uzasadnienie

Na zasadzie udzielonego przez oskarżonego pełnomocnictwa upoważniającego obrońcę do prowadzenia sprawy we wszystkich instancjach — jeśli nie zawiera ono wyraźnego ograniczenia — funkcje obrony formalnej powinny trwać do chwili, gdy zadanie obrońcy będzie w całości wypełnione. Obowiązek ten nie ogranicza się do poszczególnej instancji. Użycie przez ustawodawcę słów w art. 87 k.p.k.: „we wszystkich instancjach” — oznacza wszystkie stadia sprawy, w których aktualne są czynności obrońcy w zakresie wypełnienia postawionych mu zadań. Nawet po uprawomocnieniu się wyroku nie ustają te czynności. Na zasadzie udzielonego mu pełnomocnictwa (przy zawiązaniu stosunku) obrońca może składać wnioski o wznowienie postępowania, występować w postępowaniu wznowionym, wnosić o orzeczenie kary łącznej, złożyć wniosek o przywrócenie praw i zatarcie skazania itp.

W związku z powyższym, żeby obrońca miał możliwość wypełnienia swoich zadań, sąd obowiązany jest w myśl art. 87 i 254 k.p.k. wysłać stosowne zawiadomienie obrońcy, wykazanemu w aktach spraw będących przedmiotem wyroku łącznego, zwłaszcza wtedy, gdy oskarżony przebywa w więzieniu poza siedzibą sądu mającego orzekać w jego sprawie.

Jeżeli zaś w sprawach będących przedmiotem wyroku łącznego występuje więcej niż jeden obrońca posia-

dający prawa obrończe wyraźnie w pełnomocnictwie nie ograniczone, to sąd powinien przedsięwziąć te czynności w stosunku do wszystkich obrońców, tzn. zawiadomić o terminach swoich czynności, które wymagają zawiadomienia o nich oskarżonego, oraz doręczyć pisma sądowe.

Jeżeli jednak liczba obrońców przewyższa ustawową dopuszczalną liczbę (art. 76 § 2 k.p.k.), sąd powinien wezwać oskarżonego do wskazania w stosownym terminie, którzy z tych obrońców mają spełnić rolę w postępowaniu dotyczącym wyroku łącznego. W wypadku gdy w poszczególnych sprawach występowało kilku obrońców z urzędu, prezes sądu (art. 80 k.p.k.) wyznaczy, który z nich ma działać we wspomnianym postępowaniu, albo też wyznaczy nowego obrońcę.

Uchwała z dnia 28 czerwca 1962 r. VI KO 59/61 wyjaśnia, że podstawą do wymierzenia opłaty jest wyrok orzekający o winie i karze (art. 8 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o opłatach sądowych w sprawach karnych). Natomiast — stosownie do tej uchwały — odmienna jest sytuacja z wyrokiem łącznym, który nie dotykając zagadnienia winy, rozstrzyga jedynie kwestię sposobu połączenia kar w myśl art. 35 k.k. na zasadach wyrażonych w art. 31—34 k.k. Obowiązuje tu jedynie przepis art. 12 pkt 2 cytowanego dekretu, wymagający zsumowania opłat poprzednio wymierzonych. Jeżeli więc sąd rewizyjny orzeka w sprawie o wydanie wyroku łącznego, to opłaty sądowej nie pobiera się od skazanego.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

Sesje egzaminacyjne. Rada Adwokacka w Warszawie zorganizowała w październiku i listopadzie br. dwie sesje egzaminacyjne dla kandydatów na

adwokatów. W sesji listopadowej wziął udział w Komisji egzaminacyjnej Minister Sprawiedliwości M. Rybicki.

Do egzaminu przystąpiło łącznie 53 aplikantów adwokackich. Wykazali oni w większości bardzo dobre przygotowanie ze wszystkich dziedzin prawa. Zgodnie z wymaganiami nowego „Regulaminu aplikacji adwokackiej oraz kształcenia i egzaminu aplikantów adwokackich” (zob. Pal. 7—8/63, s. 141) egzamin ustny obejmował: prawo cywilne materialne łącznie z prawem pracy, prawo cywilne formalne, prawo karne materialne, prawo karne formalne, prawo administracyjne łącznie z prawem podatkowym i prawem ubezpieczeń społecznych, prawo gospodarcze, zagadnienia ideologiczne, ustrój adwokatury i zasady wykonywania zawodu oraz ustrój organów wymiaru sprawiedliwości.

Sześciu aplikantów zdało egzamin z wynikiem bardzo dobrym. Otrzymali oni, zgodnie z panującym od lat zwyczajem, nagrody, mianowicie togi adwokackie.

Uroczyste ślubowanie oraz wręczenie tóg nastąpiło w pierwszych dniach grudnia ub. r.

JUŻ UKAZAŁY SIĘ W SPRZEDAŻY

nowe publikacje

WYDAWNICTWA PRAWNICZEGO

J. Ignatowicz

OCHRONA POSIADANIA

Str. 272. Cena zł 25.—

E. Janiszewska-Talago

POLSKA BIBLIOGRAFIA PENITENCJARNA 1795—1962

Str. 108. Cena zł 18.—

W. Kirsch

PRZEPISY O DOSTAWIE I UŻYTKOWANIU ENERGII ELEKTRYCZNEJ ORAZ O GOSPODAROWANIU ENERGIĄ ELEKTRYCZNĄ. Wyd. II. Według stanu prawnego na dz. 15 października 1963 r.

Str. 288. Cena zł 37.—

A. Patrzałek

INSTYTUCJE PRAWA WYBORCZEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Str. 154. Cena zł 18.—

M. Sawczuk

ZDOLNOŚĆ PROCESOWA W POSTĘPOWANIU CYWILNYM

Str. 110. Cena zł 12.—

J. Wąsik

KARA DOŻYWOTNIEGO WIĘZIENIA W POLSCE

Str. 190. Cena zł 20.—

Do nabycia w księgarniach „Domu Książki” oraz w drodze zamówień kierowanych bezpośrednio pod adresem:

WYDAWNICTWO PRAWNICZE, WARSZAWA, AL. UJAZDOWSKIE 11